

Websitet anvender cookies til statistik. Denne information deles med tredjepart. Læs mere... OK
2/6-15 13:13

Hav mere mod til at klø, hvor det klør

Billede: Adam Garff

- print
- post

-

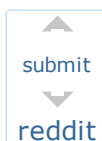
-

-

-

-

- Mere

DEBAT - Politikerne har ignoreret en kraftig kløe alt for længe, lyder det i ugens klumme fra Studenterrådet. Klø nu, hvor det klør, opfordrer skribenten.

af Theis Eizo de Noord Bedsted, fysikstuderende og bestyrelsesmedlem, Studenterrådet
Man kender godt følelsen. Det klør lidt. Så'n dernede. Først ignorerer man det. Men det holder ikke i længden. Så prøver man på at distrahere sig selv med en række andre tiltag. Men det kommer man også kun så langt med. Til sidst skal man sgu' klø der, hvor det klør! Andet er der ikke for!

På samme måde skal politikerne til at gøre noget ved de problemer, vi studerende kæmper med.

De, der sidder i folketinget nu, har låst sig selv fast. De er gode til at tale om problemerne, men dårlige til at gøre noget ved dem. Faktisk har de har været usædvanligt dårlige til at føre fornuftig uddannelsespolitik!

Et kløedæmpende valg

Det er ikke kun regeringen, men partier på begge fløje, der ikke har forstået en pind af uddannelsespolitikken. Og derfor ender vi studerende med den problematiske kløe lige der, hvor den er rigtig træls.

Så jeg glæder mig til det kommende folketingsvalg, som en præpubertær teenager glæder sig til af have huset for sig selv. Ikke fordi jeg som sådan holder med den ene eller den anden kandidat, men fordi jeg oprigtigt tror på, at valget kan og vil ændre den mangel på stillingtagen, de sidste fire år har budt på.

Vi mangler et helt hold af folketingspolitikere, der er villige til at løse problemer, vi studerende møder i vores dagligdag. Nogle politikere, der vil klø, der hvor det klør. Men det kræver mod, politisk viljestyrke og forandringstrang. Lige præcis derfor er folketingsvalget kærkomment og bliver forhåbentligt kløedæmpende.

Det er her, det klør

Konkret har jeg tre ønsker til de kommende, kløende problemknusere på Borgen:

Vi skal have fjernet fremdriftsreformen. Den nuværende regering havde siddet i lige knap to år, før Folketinget indgik en aftale om reform af SU-systemet og rammerne for studie gennemførelse. Med udgangspunktet; studerende er dovne, og universiteterne kan ikke finde ud af noget, svingede de den meget store økonomiske og juridiske pisk over os.

Det er helt fint at have politiske målsætninger. Men det er ikke fint at ændre så fundamentalt i studerendes liv uden at forstå samtlige konsekvenser af sådan en reform. Så ikke nok med at fremdriftsreformen skal fjernes fra de studerendes i forvejen stramme bukser, vi skal også sikre finansieringen og fjerne studietidsmodellen. Det ville virkelig være et dejligt, meget tiltrængt krads.

Tidslen i sokkerne

Så skal vi have gjort op med en kultur, hvor en uddannelsesminister tror, at man enerådigt kan bestemme over tusinder af studerendes liv. Da Sofie Carsten gennemførte dimensioneringen, og puttede hun en tidsel af dimensioner i både sokkerne og underbukserne på de studerende.

Dette løjerlige påfund må ganske vist stå for Sofie Carsten Nielsens egen regning, men gennemførelsen af dimensioneringen vidner om en kultur, hvor man ikke tager de svære slåskampe, men hellere vil tage de nemme beslutninger til alles værste.

Slutteligt så skal vi have gjort noget ved det åbne kødsår, som politikerne har talt meget om de sidste par år, men som ingen endnu har turdet gøre noget ved. Taxameterordningen er et problem, alle er mere end villige til at konstatere, diskutere og planlægge at ændre, men sandheden er, at ingen har rørt en finger.

Mennesker med mod til at klø

Vi skal have diskussionen om, hvordan vi finansierer vores uddannelser, men vi skal ikke gøre det igennem ubrugelige kommissioner, ministerielle egenrådige beslutninger eller kedelige debatter i folketinget. Vi skal have den debat i det åbne, så alt, hvad der klør, frit kan kløes, og både de studerende, universiteterne og det omkringliggende samfund kan komme til orde.

Det er tre konkrete bud på, hvordan et folketing med mod og pondus kan ændre de danske uddannelser til det bedre. Men for fanden da, jeg glæder mig folketingsvalget! Jeg glæder mig til, at vi kan få rystet posen, som det hedder i bankohallerne udover det ganske land. Så kan der forhåbentligt skabes nogle nye muligheder i dansk uddannelsespolitik.

Det betyder også, at vi studerende skal vælge nogle nye idéer ind på Christiansborg. Vi skal vælge mennesker med mod til at klø, hvor det klør.

uni-avis@adm.ku.dk

annonce